

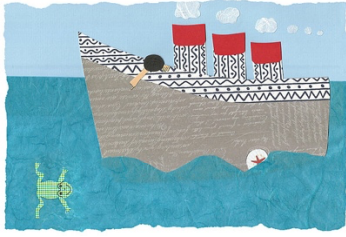
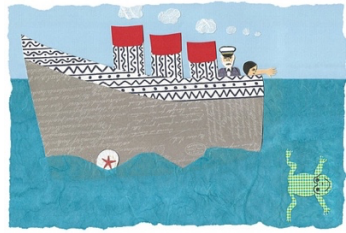
	<h2 style="text-align: center;">Ce s-a întâmplat cu broasca</h2> <p style="text-align: center;"><i>de Peter Härtling</i> übersetzt von Daniela Corneanu</p>
	<p>Acum doi ani am fost cu copilul meu în Olanda la mare. Vremea a fost bună, am înotat des. Fiul meu Clemens, care avea cinci ani atunci, a primit la mare o broască gonflabilă, galben-verde, din cauciuc, care îi plăcea mult și pe care o trăgea după el mereu. În apă se așeza pe broască și călărea valurile cu ea.</p>
	<p>Nu știu, dacă voi toți știți despre flux și reflux. Fiecare mare are flux și reflux. La flux apa vine spre mal, la reflux apa se depărtează de mal. Se întâmplă cu atâta forță și cu atâta rapiditate, încât cineva care înoată în mare la reflux, este tras incredibil de repede în larg. De aceea nu ar trebui să se înoate la reflux.</p>
	<p>Clemens știa asta și nu a făcut-o niciodată. A crezut însă, că broasca reușește asta și a pus broasca pe apă, a așteptat să înoate puțin și deodată, îl aud strigând: „Broasca fuge! Broasca fuge!” Și văd că broasca e deja departe, în largul mării.</p>
	<p>Am intrat în mare ca să prind broasca, dar am observat cum curentul îmi trăgea picioarele, cum nisipul era tras de reflux în mare, atunci am rămas pe loc și m-am uitat după broască, cum devenea din ce în ce mai mică.</p>
	<p>Clemens a plâns îngrozitor. El m-a întrebat: „Încotro înoată broasca acum?” Pentru că de cealaltă parte a mării este Anglia, i-am spus: „Mâine broasca va fi probabil deja în Anglia.” De atunci încolo, am inventat povești despre ce s-ar fi putut întâmpla cu broasca, pe care curând nu am mai văzut-o, pe marea largă.</p>

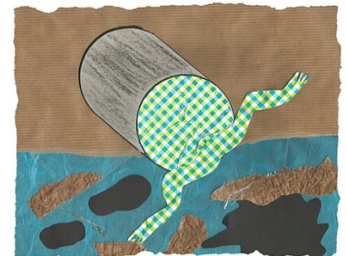
Poate povestea asta:
Broasca înoată și înoată.
Ea este mică de tot pe mare.
Un vapor cu abur imens trece pe lângă ea. Un băiat se uită în jos de pe vapor, vede broasca mică și strigă:
„Acolo e o broască! Vreau broasca aceea!”

Căpitanul, care a auzit acest lucru, spune:
„Nu putem să oprim vaporul din cauza ta.
Dacă oprim, va dura atât de mult până când vaporul va sta pe loc, încât nici măcar nu vom mai vedea broasca.”
Așa că băiatul îi face cu mâna broaștei, iar aceasta înoată mai departe - poate tot spre Anglia.

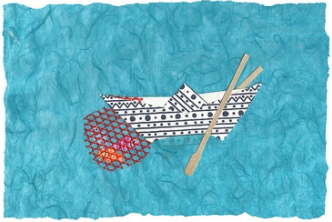

Sau această poveste:
Broasca înoată și înoată și ajunge într-adevăr în Anglia.
Este din nou flux, iar broasca este dusă spre o conductă din care curge apă murdară în mare.
Fluxul împinge broasca în interiorul conductei.
Acolo înăuntru este întuneric și miroase urât.
Conducta se îngustează, dar apa are o forță atât de mare, încât o împinge pe biata broască din cauciuc tot mai adânc.

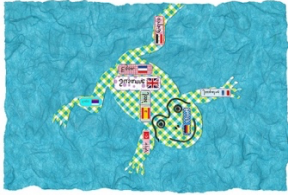

Apoi, este reflux și apa se retrage, broasca rămâne blocată în conducta care miroase a mușcăi și gunoi.
Oare va rămâne acolo pentru totdeauna? Nu!
Căci treptat aerul iese din broască, ea se micșorează și ca broască mică, poate înota din nou cu pielea încrețită afară din conductă. Ea va fi dusă pe plajă, unde un copil o găsește, o ia cu el și o umflă din nou.

Inventez o poveste foarte interesantă despre broască:
Broasca plutește mult timp în derivă pe mare, până ajunge în apropiere de coasta engleză.
Valurile devin din ce în ce mai înalte.
Pe cer se formează o furtună.
Fulgeră.
Vântul ușor se transformă într-o furtună mare, care este atât de puternică, încât chiar și cele mai grele vapoare navighează repede către port și așteaptă ca aceasta să treacă.

	<p>Broasca însă este atât de ușoară, încât îi este indiferent cât de înalte sunt valurile.</p> <p>Ea țopăie de pe un val pe altul, șuieră uneori între valuri, unde apa se prăbușește peste ea, iar cine cunoaște astfel de broaște de cauciuc, se teme acum că dopul va fi împins afară și îi va ieși aerul.</p> <p>În acest caz, broasca s-ar scufunda.</p> <p>Însă broasca din povestea mea nu se scufundă.</p>
	<p>Puțin mai devreme, un băiat care locuiește într-un sat englezesc de pe coastă și care uneori iese pe mare cu barca tatălui său, pescarul, a luat barca din nou fără să-l întrebe pe tatăl lui.</p> <p>El a făcut asta de multe ori.</p> <p>Însă de data aceasta, băiatul nu a fost atent la cum va fi vremea. Aceasta a fost greșeala lui.</p>
	<p>El a vâslit tot mai departe pe mare, iar dintr-o dată, valuri înalte cât casa au venit spre el, au învărtit barca în cercuri și au aruncat-o în sus.</p> <p>Băiatul, pe care îl eu îl numesc pur și simplu Eduard, pierde vâsla din mână și plutește complet neajutorat în derivă pe mare.</p> <p>Apa intra continuu în barcă, iar Eduard încerca să o scoată cu mâinile.</p> <p>Nu are cum să reușească.</p> <p>Nu durează mult, până când barca este așa plină de apă, că se scufundă ca o piatră.</p>
	<p>Băiatului îi este foarte frică, țipă, strigă după ajutor, dar nimeni nu îl aude.</p> <p>Valurile îl aruncă de colo-colo, înhite multă apă și încearcă să înoate.</p> <p>De fapt el este un bun înotător, dar în marea asta involburată nu mai poate înota deloc.</p>
	<p>Atunci vede broasca.</p> <p>Broasca este împinsă spre el de un val.</p> <p>Ea este plină cu aer.</p> <p>Băiatul se ține strâns de ea, călărește valurile în sus și în jos pe broască și așa ajunge la mal.</p> <p>Acum broasca mea a salvat chiar și un băiat.</p>

	<p>Și în încheiere încă o poveste: Broasca a înotat în larg. Este vreme frumoasă și ea ajunge repede în Anglia. Acolo o găsește o fată, care se plimba pe plajă cu mama ei. Fata spune: „Asta e o broască amuzantă, vreau să o păstrez.” Mama spune: „Poate broasca vrea să înoate mai departe.”</p>
	<p>Știi ce? Lipim un plasture pe broască și scriem pe el cu un pix gros, pe care apa nu-l poate șterge: Broasca i-a spus bună ziua Suzanei în Anglia. Cine o găsește, să o trimită mai departe!” Și trimit broasca din nou pe mare.</p>
	<p>În Olanda o găsește un băiat, pe care îl cheamă Egon și el lipește pe ea un plasture cu numele lui. Broasca înoată mai departe; ea ajunge în Franța. În Franța, lipește o fată un bilet, o cheamă Jacqueline; în Spania un băiat, îl cheamă José. Și, în final, broasca iubitoare de călătorii este complet acoperită de nume lipite. Ea înoată în largul mării și nu mai ajunge niciodată pe o plajă.</p>
	<p>Și acum, ce poveste despre broască îmi spuneți voi?</p>
	<p>Sfârșit</p>